

عنوان مقاله:

بررسی باغ در فرهنگ ایرانیان و بازتاب آن در نگارگری عهد تیموری و گورکانیان هند

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی هنر، معماری و کاربردها (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

آذر باقری - کارشناس ارشد پژوهش هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، مدیر نگارخانه رهگشا، مازندران، ساری

خلاصه مقاله:

باغ در فرهنگ ایران زمین با مفهوم بهشت گونه خود هزاران سال است در ادوار تاریخی مختلف به زندگی خود ادامه داده، عناصر و زیرساخت های اساسی آن به معماری سایر تمدن ها نیز راه یافته است. از عناصر مهم باغ ایرانی، مرکز آن به شکل دایره یا مربع، انشعاب رودخانه ها از مرکز، کوشک، حصار و انواع درختان و ریاحین است. باغ در میان مصورسازی دیوان اشعار به نگارگری ایرانی نیز راه یافت. در این میان نگارگری عهد تیموری در حالی که وام دار نقش مایه های عناصر معماری، انسانی و گیاهی از دوره های گذشته بود، فضاهای باغ را در مصورسازی داستان های منظوم به تصویر کشید. پژوهشگر با بررسی برخی از رقعہ های عهد تیموری و گورکانیان هند بدین نکته پی برد که نگارگران این دوره در بازنمایی و منظره سازی باغ های مینیاتور جسور و ماهر بودند. طی دوره اسلامی فرمانروایان تیموری و گورکانیان هند در عرصه معماری، فرهنگ و هنر نقش بسزایی در سرزمین های ایران و هند ایفا نمودند. اما از آنجا که پژوهش ویژه ای در این باب صورت نگرفته، پژوهش حاضر با هدف بنیادی و روش توصیفی-تحلیلی با ابزار پژوهش کتابخانه ای مشتمل بر کتاب ها، مقاله ها، آلبوم ها و رقعہ ها، پی گرفته شد. نتایج پژوهش عبارتند از: - توجه ویژه نوادگان تیمور مانند سلطان حسین بایقرا و بابر در احداث باغ های به سبک ایرانی، - جسارت و تحول دوره تیموری در منظره سازی، - استفاده از رنگ های درخشان در بناها، گل بته ها و آسمان، - استقبال نگارگری از فضا سازی و منظره نمایی صحن باغ و آب نماها و جویباران.

کلمات کلیدی:

باغ، تیموری، سلطان حسین بایقرا، بابر، گورکانیان هند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/968874>

